

feil, man gjør, saasnart man sætter Vintolden høiere en Spiritustolden, thi Vin er Naaproductet, og Spiritus er det foræblede Produkt ud af Vinen, og det kan aldrig blive stemmende med gode Grundsætninger at beskaffe lavere det, der kommer ud af et Naaproduct, som beskaffes høit. Jeg tror derfor, at det Spieste, der paa nogen Maade kan forsvares i denne Henseende, er at sætte Spiritus- og Vintolden ens. Dernæst, hvad Silke angaar, ville De allerede i, hvad den ærede Forslagsstiller har anført, finde tilstrækkelige Motiver til at være vakkende i Deres Bestræbelser for at beskaffe denne Artikel høiere. Det gjælder ganske vist ogsaa om denne Artikel, at det er en Luxusartikel; men man maa tage praktiske Hensyn. Dersom De kunne finde en eneeste med Forholdene bekendt Mand, som siger, at det med Hensyn til Smugleri er ubetænkeligt at forhøje Tolden paa Silkevarer, saa vil jeg give efter; men indtil De har fundet en Saa-dan, holder jeg mig til, hvad samtlige de, der kjende Forholdene, sige, at det vilde være den største Daarskab at forhøje Tolden. Allerede den Told, der er paa Silkevarer, er betænkelig. Der smugles allerede nu, og jo mere De nu forhøje Tolden, desto mere vil der blive smuglet, og det i et stigende Forhold. Det er rent forkert, at en Mand nu kan reise over til Malmø og kjøbe en Silkekjole der, uden at fortolde den — Tolden var før høiere i Sverrig, men da skete det Samme — tage den i Kommen, føre den herind og have sin Reise betalt. Denne Forkerthed vil endnu stærkere træde frem, naar De forhøje Tolden paa Silkevarer. Derfor siger jeg, at af disse praktiske Hensyn skulde De tage Dem i Agt for at forhøje Tolden paa Silkevarer saa meget, som De ønske. — Hvad Beskyttelsen angaar, da har jeg ingen sær Betænkelighed ved med Hensyn til Papir at følge den ærede Forslagsstiller, uagtet jeg tidligere har været af den Mening, at man gik noget forstræpt frem i denne Sag. Grunden dertil er væsentligt den, at jeg holder mig overbevist om, at en Forandring her ikke vil faae nogen videre praktisk Betydning. Det er jo bekjendt, at i Løbet af det sidste Par Aar har der her i Landet dannet sig 3—4 nye store Papirfabriker. Medens Fabrikationen tidligere var saa godt som udelukkende i Hænderne paa nogle Faa, der kunde slutte Afstaler og nyde Godt af Beskyttelsen, bliver det ikke let mere muligt, da Konkurrencen mellem Fabrikerne vil blive saa stor, at Værerne ikke ville blive dyre. Dertil kommer, at de Herrer, der have oprettet de paagældende Selskaber, var det bekjendt, at man agtede at nedsette Tolden. — Derimod har jeg en meget større Betænkelighed med Hensyn til Forslaget om raffineret Sukker. Jeg tror, at det ærede Medlem der gaar for vidt. Naar han saaledes vil borttage Beskyttelsen — og hvad han foreslaar, vil efter min Mening være fuldstændig at borttage den — foreslaar han efter min Mening Noget, som ikke bør ske, idet vi nem-

lig ikke kunne være sikre paa, at den Beregning, som ligger til Grund for Toldens Betydning for Sukkerudførselen, er tilsvarende i alle Forhold. Der er lagt en vis Mængde af forskellige Numere af Sukker til Grund for Raffinaderternes Beregninger. Den kan være meget passende ved visse Former, men er mindre passende ved andre. Og paa den anden Side tror jeg, at det er en uundværendig haard Fremgangsmaade imod de nu værende saa Fabriker, om man vil berøve dem det sidste Spor af Beskyttelse. Vi gjøre allerede Noget i denne Retning ved at følge det Forslag, som i Fjor fremkom fra Regeringen, vi borttage en stor Del af den Beskyttelse, der er, og vi have just ellers ikke viist os saa overmaade lemsældige imod Sukkerfabrikationen her i Landet, saa at vi maasse ved denne Leilighed lidt kunne mildne det mindre heldige Indtryk, som vi mulig frembragte ved, hvad vi gjorde for 2 Aar siden, hvilket vi naturligvis den Gang gjorde efter moden Overveielse og gode Grundsætninger.

Jeg skal altsaa slutte med at gjentage, hvad jeg nylig bemærkede, at jeg anser det Forslag, der her foreligger for os, for at være et brugbart Grundlag for videre Forhandling, og at jeg nærer det Haab, at vi, for saa vidt vi fra Regeringens Side maatte møde en lignende Betragtning som den, jeg har gjort gjældende, ogsaa ville kunne faae det ophøiet til Lov. Endnu vil jeg henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa, at han vist har gjort fuldkommen Ret i i sit Forslag at holde sig saa nøie til det, som i Fjor blev fremlagt af Regeringen, men at det dog ikke er lykkes ham ved de Smaaforandringer, han har indsat deri, at undgaa forskjellige Feiltagelser. Jeg skal saaledes tillade mig at henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed særlig paa Positionen „faltet Silb.“ Jeg troer snarest, at det er en Trykfeil, thi jeg kan ikke tro, at det er det ærede Medlems Mening at ville have 3 Dre pr. Pund af faltet Silb; det maa være 0,3 Dre. Men hvad jeg ikke kan antage at bero paa en ren Feiltagelse, er, at det ærede Medlem ikke har villet give Kreditoplag paa faltet Silb. Dette kan jeg aldeles ikke indse den allermindeste Grund til. Det er en Bæse, som altid har havt Kreditoplagsret, og som der ikke synes mig at være Grund til at negte denne Ret. Dernæst skal jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Position, han har: „Ubenævnte Varer“. Efter Landstingets Udvælgts Forslag har han delt den i to Dele: Jeg kan fuldkommen samstemme med ham i den Betragtning, at det vistnok er rigtigst at flytte den første Del hen til „Skibe“, men det ærede Medlem har overset, at der i Positionen Nr. 180 staar en Anmærkning, og at han i den under „d.“ har glemt, at han har truffet Skibsrevestaber og Skibsinventariegenstande ud (L a u b e r: Nei, det hører til begge Dele). Nei, det gaar ikke an; det ærede Medlem har forsværet at stryge de Ord, der staa i denn-